

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. D. M.**, nar..., státní příslušnost ..., t.č. v ..., zastoupeného: Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s., Kovářská 4, 190 00 Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.1.2017 č.j. MV-10896-4/OAM-2017,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 23.1.2017 č.j. MV-10896-4/OAM-2017 se z r u š u j e a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 1.2.2017 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 23.1.2017 č.j. MV-10896-4/OAM-2017, jímž bylo rozhodnuto o zastavení řízení dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**), o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17.1.2017. Správní orgán, tj. žalovaný, totiž dospěl k závěru, že žalobce ve své azylové žádosti nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a neuvedl nové skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, a ani správní orgán takové nové skutečnosti či okolnosti neshledal. V průběhu aktuálního řízení o jeho žádosti správní orgán s ním neprovedl žádný pohovor ve smyslu ustanovení § 23 zákona o azylu a své rozhodnutí učinil výlučně na základě prvního úkonu žalobce v řízení, kterým je podání a zevrubné odůvodnění samotné žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce dle správního orgánu neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné

nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu. Toto tvrzení není pravdivé, protože on ve své žádosti poukázal na změnu situace ve své domovské krajině, ale správní orgán se s tímto tvrzením vůbec nevypořádal a jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, ani sám nové skutečnosti či okolnosti odůvodňující udělení mezinárodní ochrany, neshledal. Není však zřejmé, jaké úkony správní orgán za účelem posouzení důvodnosti žalobcových tvrzení a ověření rozhodujícího faktu, že skutečně nedošlo k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování, učinil a řízení zastavil bez shromáždění dostatečného množství materiálů. Vzhledem k tomu, že dle žalobce v jeho případě došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho pronásledování, domnívá se, že byl v předcházejícím řízení jako jeho účastník napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Žalobce namítl porušení § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 50 odst. 4, § 52, a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., *správního řádu* (dále jen *s.ř.*), a dále byl dle něho porušen čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen *Úmluva*) spolu s ust. § 2 odst. 1 s.ř. a § 11a, § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu. Od poslední věcně projednané jeho žaloby došlo v krajině jeho původu k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu a k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Ke zhoršení situace ve státě jeho původu v Demokratické republice Kongo (dále jen *Kongo*) došlo v důsledku aktuálně bezprostředně hrozícího nebezpečí občanské války nebo jiných vnitřních nepokojů, a to jako následek pokusu o nedemokratické setrvání současného prezidenta Josepha Kabilu v úřadě prezidenta, k čemuž citoval internetové články a zprávy Organizace spojených národů. Za uvedené bezpečnostní situace, která je aktuální k prosinci 2016 a lednu 2017, má žalobce důvodné obavy z návratu do krajiny svého původu. Je zřejmé, že zde dochází k masovému pronásledování lidí za projevy nebo zastávání určitých politických názorů, přičemž aktuální situace je kritická i s ohledem na předpokládaný vývoj. Dosud nedošlo k legálnímu předání moci z aktuálně již přesluhujícího prezidenta na demokratické následovníky, kteří mají vzejít z voleb. Žalobce pochází z hlavního města Kinshasa, kde se hektická politická situace projevuje nejvíc a kde bylo zaznamenáno také největší množství obětí státem organizovaného násilí. Dále uvedl, že mimo svou vlast se nachází již víc než 20 let, a proto je u něho velice těžké předpokládat ze strany státních orgánů souhlas se státní politikou domovského státu, obává se proto hrozících represí vůči své osobě. Komplikovaný vztah se státními orgány Konga ilustruje také skutečnost, že na žalobce podal v České republice (dále jen *ČR*) trestní oznámení zaměstnanec samotného velvyslanectví Konga v ČR. Závěrem navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí a žádosti o projednání azylové žádosti ze dne 17.1.2017.*)

Žalobce společně s žalobou požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Usnesením zdejšího soudu ze dne 20.2.2017 č.j. 60Az 6/2017-17 byl jeho návrh zamítnut.

Napadeným rozhodnutím, tj. *usnesením ze dne 23.1.2017 č.j. MV-10896-4/OAM-2017*, žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17.1.2017 tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu, zastavuje. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.1.2017 žalovaný konstatoval, že dne 17.1.2017 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, ve které uvedl pouze své osobní údaje. K žádosti připojil také text v jazyce lingala, jehož překlad se pokusil správní orgán

obstarat, ale dle sdělení překladatelské agentury ACP Traductera založeném na vyjádření několika tlumočnicků jazyka lingala, však text nelze přeložit, neboť nedává smysl. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce je již šestá v pořadí. Poprvé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 13.9.1994, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod ev.č. S007812 a žádost jmenovaného byla zamítnuta. Podruhé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 24.1.2007, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-10-37/LE-C09-2007 a žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana. Potřetí žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 27.4.2010, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-163/ZA-06-2010 a bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu nepřijatelnosti žádosti ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu, ve znění účinném do 17.12.2015. Správní řízení o jeho třetí žádosti bylo pravomocně ukončeno dne 18.5.2012, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v Brně (dále jen *NSS*) o odmítnutí jeho kasační stížnosti pro nepřijatelnost. Dne 9.5.2016 podal žalobce svou čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany, řízení vedené pod č.j. MV-72021/OAM-2016 však bylo usnesením ze dne 11.5.2016 zastaveno dle § 11a odst. 3 zákona o azylu, neboť se jednalo o další opakovanou žádost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žalobcem podaná žaloba byla krajským soudem dne 9.11.2016 odmítnuta. Dne 19.12.2016 podal žalobce již pátou žádost o udělení mezinárodní ochrany, řízení vedené pod č.j. MV-167816/OAM-2016 bylo usnesením ze dne 23.12.2016 zastaveno dle § 11a odst. 3 zákona o azylu, neboť se jednalo o další opakovanou žádost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalobce podal dne 17.1.2017, je další opakovanou žádostí ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Správní orgán posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany, a následně dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Na základě uvedeného správní orgán dospěl k závěru o naplnění podmínek ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu, a řízení o další opakované žádosti žalobce zastavil.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 27.2.2017 mimo jiné uvedl, že popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu či zákona o azylu, přitom odkázal na obsah správního spisu. Žalovaný setrval na správnosti vydaného rozhodnutí, neboť dle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech a pro aplikaci ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu měl zákonný důvod. K námitkám žalobce žalovaný uvedl, že povinnost zjistit skutečný stav věci dle § 3 s.ř., má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl. Správní orgán trvá na tom, že vycházel ze spolehlivě zjištěného skutečného stavu. Žalobce měl možnost do žádosti uvést veškeré relevantní důvody, jež jej vedly k opuštění vlasti a popsat všechny potíže, které ve vlasti měl a žádost nakonec stvrdil svým podpisem. Správní orgán posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a zjistil, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, nepoukázal na podstatnou změnu okolností jeho případu a nebyly shledány nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven

pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. V minulosti se správní orgán meritorně zabýval tvrzeními žalobce, avšak je neshledal relevantními ve vztahu k zákonu o azylu. Důvody uvedené v šesté žádosti žalobce, tedy v další opakované žádosti jsou téměř identické důvodům uvedeným v řízeních předchozích, proto správní orgán aktuální žádost žalobce posoudil dle § 11a odst. 3 zák. o azylu a řízení o této žádosti zastavil. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

*V podání ze dne 17.3.2017 zástupce žalobce sdělil, že žalobce se aktuálně nachází v Zařízení pro zajištění cizinců (dále jen **ZZC**) Vyšní Lhoty, kam byl převezen ze ZZC Balková, a souhlasí s rozhodnutím soudu bez nařízení ústního jednání, nenamítá podjatost soudkyně.*

Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným ohledně žalobce vyplývá, že dle připojené doručky bylo napadené rozhodnutí ze dne 23.1.2017 žalobci doručeno dne 27.1.2017. Správní spis dále obsahuje pouze Evidenční kartu žadatele: ...; Evidenční kartu žadatele: ...; Výzvu k provedení překladatelských úkonů; Sdělení ACP Traductera a.s., že překlad č. 54493 z lingala do českého jazyka není možné vyhotovit; Informace o možnosti podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 13.1.2017; Žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17.1.2017 s iniciálami žalobce a prohlášením v cizím jazyce; předtištěný formulář s větou „Žádám o udělení mezinárodní ochrany v České republice“ s iniciálami a podpisem žalobce v českém a francouzském jazyce a listinu o předání písemností ve věci azylu ze dne 17.1.2017.

K výzvě soudu pak žalovaný zaslal dne 30.3.2017 e-mailem svá rozhodnutí ze dne 21.2.2007 č.j. OAM-10-37/LE-C09-L07-2007, ze dne 3.5.2010 č.j. OAM-163/ZA-06-PA03-2010, ze dne 11.5.2016 č.j. MV-72021-2/OAM-2016, usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.11.2016 č.j. 62Az 21/2016-13 a informace o probíhající řízení o kasační stížnosti u NSS ze dne 8.3.2017.

*Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.*

Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve

zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.

Podle § 11a odst. 1 až 4 zákona o azylu:

(1) Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které

a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a

b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

(2) Není-li opakovaná žádost nepřipustná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.

(3) Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.

(4) Ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.

Dle § 23 odst. 2 písm. b) zákony o azylu se pohovor neprovádí, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany; v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem, nebo není-li pohovor nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Podle § 3 s.ř. Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Dle § 50 odst. 1 až 4 s.ř.

(1) Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

(2) Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu

veškerou potřebnou součinnost.

(3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

(4) Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Dle § 68 odst. 3 s.ř. V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného a správního spisu dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a navíc i samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, jelikož se žalovaný řádně nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi.

Předně je nutné říci, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nebylo možné přeložit, přitom žalovaný neučinil žádné kroky k odstranění této vady. Je sice pravdou, že v případě opakované žádosti se pohovor s žadatelem neprovádí, ovšem minimálně ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Logicky pak v případě, že má správní orgán k dispozici pouze text, který nelze přeložit, musí podniknout jiné kroky za účelem zjištění obsahu žádosti, ať již ve formě písemné, kdy opět riskuje nesrozumitelnou odpověď, nebo právě ve formě pohovoru s žadatelem. Těžko pak mohl žalovaný posoudit, zda žalobce namítá nějaké nové skutečnosti, než ve svých předchozích žádostech, když neznal znění té aktuální. Navíc ze správního spisu ani z napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě jakých rozhodných skutečností žalovaný rozhodoval, a jakým způsobem porovnal předcházející žádosti žalobce, když ve spisu žádná dřívější žádost založena není, a že se jedná o opakovanou žádost žalobce lze dovodit pouze na základě evidenčních karet žadatele, které ovšem rozhodně neobsahují veškeré informace, na základě kterých by bylo možné vydat správní rozhodnutí.

Správní orgán je vždy povinen shromáždit dostatečné podklady pro rozhodnutí, přičemž ty, o něž svoje rozhodnutí opírá, musí být trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, mj. i z toho důvodu, aby správní soud, který správní rozhodnutí přezkouvává, měl postaveno najisto, z jakých podkladů správní orgán vycházel, a které v rámci správního řízení hodnotil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak zcela absentuje vyjádření k situaci v zemi původu žalobce. Žalovaný se omezil na pouhé konstatování, že *dospěl k závěru, že výše jmenovaný neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní*

orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Přitom uvedení nových skutečností nemohl s ohledem na shora uvedené posoudit, když obsah žádosti mu nebyl znám, a zároveň z ničeho nevyplývá, na základě jakých podkladů neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Z obsahu žaloby je přitom zřejmé, že v Kongu dochází k určitým ozbrojeným konfliktům a žalobce žil v oblasti, které se jím uváděné události přímo dotýkají.

Soud si je vědom skutečnosti, že v případě žalobce se jedná již o šestou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR a v neprospěch žalobce jasně hovoří, že se z jeho strany jedná o zcela zjevné řetězení žádostí, kdy nevyčká ani rozhodnutí soudu o žalobě proti předcházejícímu řízení o jeho žádosti a nerespektuje dřívější pravomocná rozhodnutí správních orgánů a soudů, i když může být výrok správního orgánu správný, pro zákonnost rozhodnutí je nutné, aby bylo řádně odůvodněno, tedy i uvedeno, na základě jakých rozhodných zjištěných skutečností, a přitom nebyla porušena ani práva účastníka řízení.

S ohledem na shora uvedené, kdy žalobu soud shledal důvodnou, rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 23.1.2017 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (*výrok I.*).

Žalovaný v této věci vydá nové rozhodnutí poté, co obstará veškeré podklady pro jeho vydání, zejména doplní správní spis vedený ohledně žalobce o podklady z řízení o jeho předcházejících žádostech a vyzve žalobce k odstranění vad jeho poslední žádosti, případně jej za tímto účelem vyslechne. Současně se v rozhodnutí vypořádá s aktuální situací v zemi původu žalobce, aby bylo zjevné, že není možné se důvodně domnívat, že zde bude vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 60Az 6/2017-58 ze dne 3.4.2017, přičemž jeho výrok i odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona o azylu a současně budou mít oporu ve skutečnostech zjištěných ze správního spisu. Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaný vázán, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je ve *výroku II. rozsudku* uvedeno. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobce nepožadoval náhradu nákladů řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 3. dubna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně